

Tris dienas dūzgė kuliamaoji „Naujo gyvenimo“ kolūkio I brigadoje. Brigadininkas Alb. Pivoriūnas organizavo rugių kūlimą vežant trimis automašinomis įvairius tiesiog

Sparčiai dorėja vasarą

Šeštadienį susirinko brigadininkai, kertamųjų valruotojai aptarti savaitės darbo rezultatus. O jie M. Melnikaitės kolūkyje tikrai reblogi. Visose brigadose sėkmingai vyksta vasarinių kultūrų pūtimas. Miežiai nuplauti visi. Beliko avižos ir vasariniai kviečiai.

Daugiausiai, plačių pradalgių per praėjusią savaitę išvarė pirmos brigados kolūkietės kertamosios valruotojos Antanas Rudzinskas. Jo vidutinis dienos išdirbis — 5 ha.

Ateinančią savaitę kolūkietės nutarė ne tik dar paspartinti derliaus valymą, bet ir pradėti ruošti žieminių sėklą sėjai.

Br. Audronis

prie kuliamosios.

— Pirmojo septynmečio derlius geras, — džiaugiasi kolūkietė.

Išskulę nuo 10 ha ploto javus, pasirodė, kad iš kiekvieno hektaro gauta po 20 centnerių rugių.

Vakar pradėjo kūlimą II brigada. Išskulti grūdai ruošiami sėjai.

Alb. SKARDZIUS

Organizuokime žiemkenčių kūlimą

Rajono kolūkiai baigia nuimti gausų žiemkenčių derlių. Palankios oro sąlygos leidžia organizuoti kūlimo darbus, nes nebe už kalnų ir žiemkenčių sėja. Praeitais metais tie kolūkiai, kurie anksti pradėdavo žiemkenčių sėjimą, gavo šiais metais puikų žieminių derlių. Jie jau dabar pradeda ruošti dirvas sėjai, sparčiai vykdo derliaus kūlimą, veža rugius tiesiai iš

lauko prie kuliamosios.

Taip organizuoja darbus „Pergalės“, „Paryžiaus Komunos“, „Tarybų Lietuvos“, „Švyturio“ ir eilė kitų kolūkių. Šią vertingą iniciatyvą reikia įdiegti ir kituose kolūkiuose. Tačiau dar ne visi kolūkiai reikiamai įsijungia į kūlimo darbus, kai kuriuose kolūkiuose dar ne pilnai atremontuotos kuliamosios, o iki žiemkenčių sėjos beliko nepilnas mėnuo.

Ypač nemažai turi padirbėti sėklininkystės kolūkis „Lenino keliu“, nes jis turės aprūpinti geros kokybės veisline žiemkenčių sėkla kitus kolūkius, kurie dar neturi išties veislinių pa-

sėlių, o turima sėkla yra išsigimusi ir žemos produkcijos.

Sėklų valymui būtina panaudoti sudėtingas valomąsias mašinas.

Kolūkių valdybos privalo nedelsiant organizuoti kūlimą, panaudoti visas kuliamašias, kombainus su tokiu apskaičiavimu, kad pilnai užtektų sėklos žieminių sėjai. Reikia organizuoti vietoje sėklos valymą ir sėklos pasikeitimą į geresnį reprodukcijų veislinę sėklą.

Kolūkių agronomai, laukininkystės brigadų brigadininkai bei sandėlininkai privalo nesusimaišyti atskirų reprodukcijų sėklą ir pilnai išsaugoti ją iki sėjos. Tik tinkamai pasiruošę sėkmingai ir laiku atliksime žieminių sėją ir gausime gerą derlių.

Agr. J. MINKELIS

Vieni iš pirmųjų „Ažuolo“ kolūkyje rugiapiūtę pradėjo pirmos brigados kolūkietės, vadovaujamos brigadininko P. Niauros.

— Jeigu pirmieji pradėjom rugius

piauti, tai pirmieji turim ir baigti, — nusprendė brigadininkas.

Prasidėjo kruopštaus rūpestingo darbo dienos. Rugių šioje brigadoje buvo nemažai — 64 ha. Todėl norint pirmiesiems užbaigti rugiapiūtę, teko gana rūpestingai padirbėti. Kertamųjų vairuotojai A. Urbonas ir J. Katinas darbą pradėdavo dar tik pasirodžius pirmiesiems saulės spinduliams. Todėl ir išdirbio normas kiekvieną dieną viršydavo

Pranešimas

APIE GRŪDINIŲ IR ANKŠTINIŲ KULTŪRŲ DERLIAUS NUĖMIMĄ RAJONO KOLŪKIUOSE 1959 m. liepos 31 d.

Užimamoji vieta	Kolūkio pavadinimas	Nuimta derliaus (proc.)
1.	„Laisvas artojas“	62,6
2.	„Žalgiris“	62,1
3.	„Švyturys“	61,2
4.	Mičiurino vardo	60,0
5.	M. Melnikaitės vardo	58,8
6.	„Paryžiaus Komuna“	58,1
7.	„Diktantai“	57,8
8.	„Naujas gyvenimas“	57,6
9.	„Tarybinė žemė“	57,3
10.	„Draugystė“	55,7
11.	J. Biliūno vardo	55,5
12.	Lenino vardo	54,8
13.	„Kibirkštis“	53,8
14.	„Tarybų Lietuva“	53,7
15.	„Jaunoji gvardija“	53,2
16.	„Skiemonys“	52,6
17.	„Pergalė“	52,3
18.	„Ažuolas“	52,2
19.	„Tarybinis artojas“	51,4
20.	„Lenino keliu“	51,0
21.	„Aušra“	50,9
22.	„Puntukas“	50,6
23.	„Atletis“	50,6
24.	„Už taiką“	50,3
25.	„Kelias į komunizmą“	50,0
26.	P. Cvirkos vardo	49,7
27.	„Svėdasai“	49,5
28.	Černiachovskio vardo	49,2
29.	„Anykščių šilelis“	46,4
30.	„Jara“	44,4
31.	„Bolševikas“	43,9
32.	Puškinos vardo	38,7
33.	Zdanovo vardo	38,3

CSV INSPEKTORIUS ANYKŠČIŲ RAJONUI

Kūlimui ruoštis sparčiau

Dar vasaros pradžioje „Laisvo artėjo“ kolūkio žemės ūkio mašinų mechanikas S. Katinas aptiko RTS kilmę — metalo laužą išmestą kombainą.

Pasirodo, kad mašina ne dviejų tūkstančių nekainuoja.

— Kulsim javus ir juoksimės, — pasakė išsiveždami kombaino laužą artojiečiai.

— Jei iki kolūkio visai nesubyres... — palinkėjo mechanikas.

Ir štai kolūkio mechanikas ėmėsi remontuoti kombainą.

— Tegul pats ir nebevažinėjęs po laukus, bet kulti vis tik galėsime, — aiškino besišaipantiems kolūkietėms drg. Katinas.

Kiekvieną laisvą valandėlę mechanikas paskyrė kombaino remontui. Nuardė nerikalingas, skirtas pio-

vimui, dalis, pertvarkė grūdų transporterį. Ir jau niekas neabejojo, kad mechaniko žodžiai pasitvirtins — kombainas kuls, kolūkis laiku pasiruoš rudens sėjai. Juk čia tėra tik viena kuliamaoji. Vadinasi, mechaniko užsiužimas atremontuoti kombainą kolūkiui naudingas.

O vis tik kombainas dar tyli. Pasirodo, varikliui reikalingi nauji aukštos įtampos laidai. Išlakstė mechanikas po visas Anykščių įstaigas ir įmones, bet nieko nepešė.

O ar negalėtų mūsų prekybinės organizacijos čia padėti? Juk jų atstovai prekes užpirkinėja net kitose respublikose.

— Raikooksąjunga — mūsų šefai! Būtų neblogai, kad padėtų

šiame reikale, — nu-džiugęs sako mechanikas Katinas.

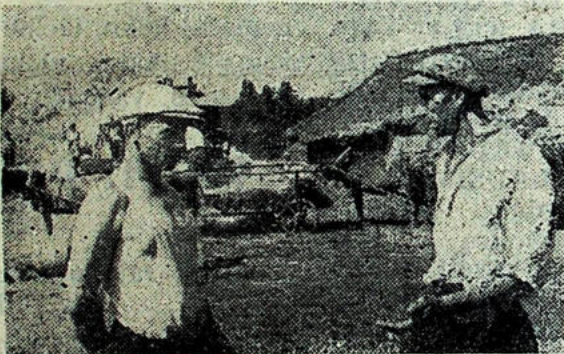
Reikėtų sparčiau ruoštis kūlimui. Gerai valdyba padarė, kad mobilizavo mechanizatorius imti derlių. Bet kolūkyje yra dar viena sena kuliamaoji, apie kurios remontą irgi reikėtų prisiminti. Juk žiemkenčius reikės sėti netrukus. O ir visus javus reikia kuo greičiau išskulti, nes per ilgai klojimuose užsigulėjusį javą ims kulti pelės.

Br. Berčiūnas

Černiachovskio vardo kolūkyje javų vežimo darbams sutelkti paaugliai ir atostogaujantys moksleiviai. Daugelis jų užsirekomendavo kaip darbo pirmūnai.

Nuotraukoje: jaunuolis Jonas Puodžiūnas (pirmame plėne) veža rugius. Jis yra vienas geriausių jaunųjų talkintų.

I. Girdlo nuotr.

LPK rajono komiteto III plenumas

Ivykusiame partijos rajono komiteto plenumo buvo apsvaistytas klausimas apie kadrų parinkimą, paskirstymą ir auklėjimą rajone. Po LKP rajono komiteto sekretoriaus drg. Lukoševičiaus pranešimo svarstomų klausimų plenumo pasisakė devyni žmonės.

Priimtas išsamus nutarimas, kuriame numatytos priemonės darbui su kadrų pagerinti.

Žemiau spausdiname medžiagą apie plenumo darbą.

KADRŲ PARINKIMUI IR AUKLĖJIMUI — KUO RIMČIAUSIĄ DĖMESI

(Iš LKP rajono komiteto sekretoriaus drg. Lukoševičiaus pranešimo)

Mūsų partija visada skyrė didelį dėmesį darbui su kadrų. Ypač šis klausimas yra svarbus dabar, kai visa mūsų šalis vykdo išplėstinės komunizmo statybos mūsų šalyje programą, sprendžia didingus septynmečio plano nubrėžtus uždavinius.

Vadovaudamasis TSKP XXI suvažiavimo nurodymais apie vadovaujančių kadrų tolesnio stiprinimo uždavinį ir LKP CK padedant, partijos rajono komitetas atliko kai kurį darbą su kadrų. Pagerėjus vadovaujančių kadrų sudėčiai, rajono kolūkiuose ir įmonėse tik per 1956—1958 metų laikotarpį ekonomika išaugo 3 kartus. Per tą laiką rajono kolūkiuose mėsos gamyba padidėjo 3 kartus, pieno — 3,5 karto, grūdinių kultūrų derlingumas padidėjo 1,8 karto.

Geresni gamybiniai rezultatai pasiekti kolūkiuose per pirmąjį šių metų pusmetį. Lyginant su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu, pieno gamyba padidėjo 1,4 karto, mėsos — 1,3 karto ir piniginės pajamos kolūkiuose beveik 2 kartus.

Geriau dirba ir rajono įmonės. Plytų ir drenažo vamzdžių gamyklos kolektyvas TSKP CK birželio Plenumo atidarymo išvakarėse raportavo apie šių metų pirmojo pusmečio plano įvykdymą. Sėkmingai vykdo planus vietinės ūkio valdybos įmonės, statybos, montavimo valdybų dirbantieji ir kitos įmonės.

Tačiau laimėjimai rajone būtų buvę žymiai didesni, jeigu partijos rajono komitetas būtų daugiau dėmesio skyręs darbui su kadrų, jeigu šiame darbe nebūtų buvę trūkumų ir klaidų. Kai kurie rajono

kolūčiai ekonomiškai silpnai ir metai iš metų tūpčioja vietoje. O tai yra todėl, kad šių kolūčių vadovai nesirūpino teisingu kolūčių vadovaujančių kadrų parinkimu ir auklėjimu, patys silpnai vadovauja kolūčių ūkinei veiklai. „Aušros“ kolūkis turi ne kiek neblogesnes sąlygas vystyti visuomeninį ūkį, negu „Naujo gyvenimo“ kolūkis. Abu kaimynai, bet rezultatai labai skirtingi. Jeigu „Naujo gyvenimo“ kolūčio pirmininkas drg. Kulieša energingai vadovauja ūkinei veiklai, rūpinasi teisingu kadrų parinkimu, tai „Aušros“ kolūčio pirmininkas Meškėnas nuo šio darbo nusišalino. Didelė partijos rajono komiteto padaryta buvo klaida, kai darbe save nepateisinsį Meškėną kilnojo iš vieno kolūčio į kitą. Paskutiniu metu pašijo ūkiniai reikalai „Skiemonių“ kolūkyje. Šio kolūčio pirmininkas Budreika nejaucia reikiamos atsakomybės darbe, nepateisina jam parodyto pasitikėjimo.

Mūsų rajone dirba didelis inteligentų būrys. Rajono mokytojai ir gydytojai dirbančiųjų auklėjimui galėtų suteikti rimtą paramą. Deja, ir mokytojai, ir gydytojai labai mažai skaito paskaitų, ypač ateistinėmis temomis, vengia šio darbo. Jeigu kartais ir nuvyksta su paskaita į įmonę arba kolūkį, tai skubotai paskaito tekstą, neišaiškina opiausių klausimų, laikydami šį darbą formaliu. Tokių atsitikimų rajone buvo nemaža.

Nemaža trūkumų yra mokymo-auklėjimo darbe rajono mokyklose. Dalis mokinių yra neatsikratę religinių prietarais, kai kurie mokytojai nesidomi mokinių užklasinio gyvenimo, o rajono liaudies švietimo

skyrus su tokiais reiškiniais taikstosi.

Dirbančiųjų auklėjime didelę reikšmę turi tinkamų kultūrinių sąlygų sudarymas. Kaip reikia rūpintis dirbančiųjų kultūriniais poreikiais, pavyzdžiui gali būti „Perгалės“ ir „Lenino keliu“ kolūčiai. Čia gerai išvystyta meno saviveikla, išgyti pučiamieji instrumentai, organizuojamos saviveiklininkų išvykos į kaimyninius kolūkius ir rajonus.

Deja, kai kurių įmonių ir įstaigų vadovai šiam darbui neskiria dėmesio. Iki šiol raudonųjų kampelių įrengimo klausimo negali išspręsti sviesto gamyklos direktorius Šaripovas ir raikopsąjungos valdytojas Purlys. Apleistas kultūrinis darbas ekonomiškai stipriame „Anykščių šilelio“ kolūkyje.

Teisingai parinkti ir auklėti kadrus — svarbus partinių organizacijų, kolūčių, įmonių ir įstaigų vadovų darbo baras. Deja, kai kuriose įmonėse teisingu kadrų parinkimu nesirūpinama ir todėl čia į vadovaujančių darbą buvo priimti politiskai nepatikimi žmonės, nesugebantieji dirbti šiame darbo bare. Tokių faktų yra vaisvynių fabrike „Anykščių vynas“, „Spartake“, rajono

prekybinėse organizacijose.

Labai svarbi kadrų auklėjimo priemonė yra kritikos ir savikritikos vystymas. Tačiau ne visur tas daroma.

Buvęs Jono Biliūno vardo vidurinės mokyklos direktorius Ditkevičius neįsiklausydavo į jam reikiamas

kritines pastabas, savikritiškai nevertino savo darbo. Dėl to mokykloje nedalykiškai buvo svarstomi mokymo-auklėjimo klausimai, klasėse buvo žemas mokinių pažangumas.

Vadovaujančių kadrų parinkimo darbe būtina laikytis leninių kadrų parinkimo principų — vertinti darbuotoją pagal jo politines ir dalykines savybes. REIKALINGA, KAD KIEKVIE. NAS DARBUOTOJAS JAUSTŲ DIDELĘ ATSAKOMYBĘ UŽ JAM PATIKĘTĄ DARBO BARĄ. BŪTINA Į VADOVAUJANTĮ DARBĄ KELTI JAUNUS, ENERGINGUS DARBUOTOJUS, TEISINGAI DERINTI SĖNŲ IR JAUNŲ KADRŲ KLAUSIMĄ.

Pirminės partinės organizacijos turi griežtai kovoti su girtuokliavimo reiškiniais, reikalauti iš prasižengusio darbuotojo asmeninės atsakomybės už savo elgesį, apsvaistant partiniame susirinkime.

Didelę reikšmę kadrų dalykinėms savybėms pažinti ir jų auklėjimui turi socialistinis lenktyniavimas. Dabar ypač svarbu, kad prisilimti socialistiniai išpareigojimai būtų įvykdyti, nes darbuotojų darbas vertinamas ne pagal prisilimtus išpareigojimus, bet pagal jų įvykdymą.

GERI KADRAI — LAIMĖJIMŲ LAIDAS

(Iš „Lenino keliu“ kolūčio pirmininko A. Slavensko kalbos)

Mūsų kolūkis per pastaruosius metus ekonomiškai sustiprėjo, kolūkiečiai aktyviai dalyvauja kolūkinėje gamyboje. Visa tai pasiekėme dėka to, kad kolūčio valdyba ir pirminė partinė organizacija didžiausią dėmesį atkreipė į vadovaujančių kolūčio kadrų teisingą parinkimą.

Žmonių dalykinės savybės buvo vertinamos pagal jų praktinę veiklą. Dabar laukininkystės brigadų brigadininkai, gyvulininkystės fermų vedėjai žymiai savarankiškiau sprendžia visus klausimus brigadose ir fermose.

Pakilus kolūčio ekonomikai ir kolūkiečių materialiniam gerbū-

Kolūkiams reikia daugiau padėti

(Iš LKP rajono komiteto instruktoriaus drg. Donskoj kalbos)

Per praėjusius metus rajono ekonomika smarkiai išaugo tik dėka to, jog buvo išugdyti ir nukreipti į visas darbo sritis jauni kadrų. Nemaža dalis jų dirba kolūkinėje gamyboje, vadovauja kolūkiams, sėkmingai sprendžia iškilusius uždavinius. Tačiau šiems jauniems darbuotojams reikalinga parama. Bet ne visuomet iš partijos rajono komiteto ir rajono vykdomojo komiteto jie tą paramą gauna.

„Tarybinės žemės“ ir „Tarybų Lietuvos“ kolūkius buvo pasiūsti kolūčių pirmininkais jauni žemės ūkio specialistai Nazarovas ir Zabarskas. Siunčiant vadovaujamam darbui į kolūkius ir rajono vykdomasis komitetas ir partijos rajono komitetas žadėjo jiems padėti. Nors praėjo ir nemažai laiko, tačiau iš šiuos kolūkius niekas iš rajono vadovaujan-

čių darbuotojų neatst-lankė.

Silpnai kolūkiuose dirba pirminės komjaunimo organizacijos. Jos taip pat negauna reikiamos paramos iš komjaunimo rajono komiteto. Komjaunimo rajono komiteto sekretorius Pulkauninkas paskutiniu metu visai nustojo lankyti kolūkiuose ir nežino tikros padėties vieto-

se. Didelį priekaištą tenka padaryti miesto vykdomajam komitetui ir jo pirmininkui drg. Puteikiui už nesirūpinimą kapinių sutvarkymu. Mano nuomone, būtina padaryti rimtas išvadas ir dėl kadrų būklės rajono prekybos tinkle. Čia nuo seno išsigalėjo tokia praktika, kai prekybos darbe susikompromitavę darbuotojai kilnojami iš vietos vietos į kitą, o atskirais atvejais sukčiai ir perėjūnai glėbojami.

RODYTI DAUGIAU REIKLUMO DARBE

(Iš LKP rajono komiteto sekretoriaus drg. Grigaliūno kalbos)

Nuo teisingo kadrų parinkimo, paskirstymo ir jų auklėjimo žymia dalimi priklauso sėkmingas iškilusių uždavinių išsprendimas. Todėl darbu su kadrų būtina skirti kuo didžiausią dėmesį. Reikia pasakyti, kad net kai kurie rajono vadovaujantieji darbuotojai apalaidžiai žiūri į šį klausimą, nepalaiko jaunų darbuotojų parodytos geros iniciatyvos. Todėl padėtis yra rajono vykdomajame komitete. Rajono vykdomojo komi-

teto pirmininkas drg. Ramanauskas stengiasi visą vadovavimo darbą dirbti pats, nors yra du pavadootojai. Todėl neretai atsitinka taip, kad už smulkių klausimų sriauto yra užmirštami dideli dalykai, nuo kurių sąvalaikio išsprendimo priklauso sėkmingas vieno ar kito uždavinio įvykdymas. Rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavadootojai yra jauni darbuotojai, rodą darbe gerą iniciatyvą, kurią vertėtų palaikyti ir įgyvendinti.

viui, pats gyvenimas iškėlė reikalavimą nuolat gerinti kultūrinį darbą.

Kolūkyje veikia pajėgus meno saviveiklos kolektyvas, dūdų orkestras, statomi dideli kultūros namai. Saviveiklininkams sudarome sąlygas išvykti į kaimyninius rajonus su menine programa. Meno saviveikloje

dalyvauja ir vadovaujantieji kolūčio darbuotojai, sudarytas pajėgus choras.

Dabar keletą žodžių apie kadrų prekyboje. Svėdasų kooperatyvo žinioje esančiose parduotuvėse dirba politiškai nepatikimi žmonės, o raikopsąjungos vadovai su tokiais reiškiniais taikstosi.

LKP RAJONO KOMITETO III PLENUMAS

Daugiau rūpintis žemės ūkio specialistais

(Iš rajono žemės ūkio inspekcijos viršininko drg. Krikštano kalbos)

Pats gyvenimas patvirtino tą tiesą, kad žmonės, kadrai nulemia viską. Mūsų rajonas yra žemės ūkio rajonas ir todėl labai svarbu, kad žemės ūkio darbuotojų kadrai būtų stiprūs, pajėgti išspręsti žemės ūkio iškilimus, užduotius. Kolūkinės santvarkos metais išaugo daug puikių žemės ūkio gamybos organizatorių, rajono kolūkius buvo pasiūstę darbuotojai, kurių dauguma pateisino žemės ūkio parodytą pasitikėjimą. Tačiau yra ir ekonomiška atsilikusių kolūkių. Atsilikimo priežastis čia — blogai parinkti kadrai, nešeiminingai pažiūra vadovaujant stambiam ūkiui. Paimime kaimunius „Pergalės“ ir Zdanovo vardo kolūkius. Jeigu „Pergalės“ kolūkyje per pirmąjį šių metų pusmetį pagaminta 107 centneriai pieno ir 28 centneriai mėsos 100 ha naudmenų, tai Zdanovo vardo kolūkyje pieno pagaminta tik 60 centnerių,

o mėsos — vos 4,5 centnerio 100 ha naudmenų. Arba štai kitas pavyzdys. „Aušros“ ir „Naujo gyvenimo“ kolūkiai taip pat kaimynai ir darbo sąlygos čia vienos. Tačiau jeigu „Naujo gyvenimo“ kolūkis ekonomiškai stiprėja, tai „Aušros“ kolūkis visuose ūkiniuose darbuose atsilieka. Kodėl taip yra? Reikalas tame, kad „Naujo gyvenimo“ kolūkio pirmininkas drg. Kulieša parodė daug sumanumo parenkant vadovaujančius kolūkio kadrus, gilinasi į kolūkio ekonomiką. Gi „Aušros“ kolūkio pirmininkas Meškėnas nusišalino nuo vadovavimo kolūkinei gamybai, nesidomi kolūkio ekonomikos vystymui esamomis galimybėmis. Už padėtį šiame kolūkyje didelę kaltę tenka partijos rajono komitetui. Jau kuris laikas kai partijos rajono komitetas Meškėną pašalina iš kolūkio pirmininko pareigų ir rekomendavo kolūkie-

čiams perrinkti kolūkio pirmininką. Tačiau partijos rajono komiteto biuro posėdyje priimtas nutarimas liko neįgyvendintas, o Meškėnas iki šiol nerodo jokio veiklumo padėčiai ištaisyti.

I mūsų rajono kolūkius agronomais ir zootechnikais atvyko dirbti nemažas žemės ūkio specialistų būrys. Tačiau būna taip, kai atskirų kolūkių pirmininkai, užuot padėję jauniems žemės ūkio specialistams jų darbe, paveda jiems darbą, nesusižįstę su jų specialybe, o atskirais atvejais stengiasi jais atsikratyti. Taip „Ateities“ kolūkyje žemės ūkio specialistai buvo keičiami beveik kas du mėnesius. Aišku, kad iš to kolūkis neturėjo jokios naudos.

Rūpintis žemės ūkio specialistais, padėti jiems jų darbe yra kiekvieno kolūkio pareiga.

SURASKIME BENDRĄ KALBĄ

(Iš „Pergalės“ kolūkio pirmininko V. Šostako kalbos)

Mūsų partija nuolatini dėsni kreipia darbui su kadrėmis. Ir tai nėra atsitiktinis reiškinys. Nuo to, kaip darbuotojas sugeba atlikti jam pavestą vėją ar kitą darbą, priklauso reikalo sėkmė. Ir mūsų kolūkis sustiprėjo dėka to, kad sugebėjome gerai pažinti žmones ir vadovaujančiam darbu kolūkyje parinkome tinkamus kadrus.

Deja, kai kada apie vadovaujantį darbuotoją yra sprendžiama iš to, kaip žmonė ar ūkis vykdo planus ir užduotis, o nesigilinama, kokie kadrai dirba. Paimkime, kad ir rajono sviesto gamyklą. Jos direktorius drg. Šaripovas už planų įvykdymą gauna pre-

mijas. Tačiau pasižiūrėjus giliau, į atskirų pieno priėmimo punktų darbą, pamatysime, kad čia vedėjais dirba nemaža suklų, kurie netelsingai nustato pieno riebumą ir kitokiais būdais suklauja.

Labai bloga yra ir tai, kad dar ne visi darbuotojai supranta jiems patikėto darbo svarbą. Štai mūsų rajone yra Elmininkų bandymų stotis. Čia dirba žmonės su aukštuju mokslu. Stoties paskirtis yra bandymų metu sukauptą patyrimą perteikti kolūkiams, kurie priešakinį agronomijos mokslo patyrimą galėtų įdiegti į gamybą. Bet to čia nėra. Kol-

ūkiai iš šios stoties rimtos paramos taip ir nesulaukia. Man tiesiog keista, kad mes sugebėjome kolūkyje išauginti gražesnius kukurūzus, negu Elmininkų bandymų stotis, nors tikrumoje mes turėjome iš jų pasimokyti. Reikėtų ateityje mums surasti bendrą kalbą, nes iš to bus didelė nauda bendram mūsų reikalui.

Daug trūkumų yra mokyklų darbe. Rajono liaudies švietimo skyrius silpnai vadovauja švietimo darbui ir tinkamam mokytojų kadrų parinkimui. Dėl to mokomasis-auklėjamasis darbas kai kuriose mokyklose yra apleistas.

Džiugi geležinkelininkų šventė

Siandien visa tarybinė liaudis švenčia Visasąjunginę geležinkelininko dieną. Šią savo tradicinę šventę mūsų geležinkelio darbuotojai sutinka naujais darbo laimėjimais.

Lenktyniaudami už pirmųjų septynmečio metų plano įvykdymą pirma laiko, Anykščių stoties geležinkelininkai gerai įvykdė praejusio pusmečio užduotis.

Vagonų pakrovimo ir iškrovimo pusmečio planą mes įvykdėme per 5 mėnesius. Kovojome už tai, kad neleidus vagonų prastovėjimų, kad jų pakrovimas ir iškrovimas vykėtų ištisą parą.

Mūsų kolektyvas pasiryžo metinį vagonų pakrovimo ir iškrovimo planą įvykdyti pirma laiko — iki Didžiosios Spalio socialinės revoliucijos 42-jų metinių. Tai pareikalaus iš visų mūsų

J. BIELIAUSKAS
Anykščių geležinkelio stoties viršininkas

dar daugiau pakelti darbo našumą ir duotą žodį ištesėsime.

Gera pasidarbavo per pirmąjį šių metų pusmetį, gerindamas kelio užlaikymą, palaikydami gerą jo techninį stovį. Anykščių septynmečio ploto darbininkų kolektyvas, vadovaujamas kelio meistro drg. Liukpetrio. Ypač gerai tvarko ir prižiūri keliją Povilo Grilausko brigada, kuri pirmoji ryžosi kovoti už komunistinės brigados vardą mūsų kolektyve. Komunistiškai dirba šios brigados nariai J. Vaičekonis, P. Ulba, pervažos budintis P. Beloglazovas.

Daug puikių atsidavusių savo darbui žmonių yra ir pačiame stoties kolektyve. Senas

geležinkelio darbuotojas J. Balčiūnas už gerą darbą yra premijuotas. Puikiai darbuojasi ir yra geri savo specialybės žinovai vagonų apžiūrėtojai B. Kavoliūnas ir J. Juškevičius, ryšių mechanikas N. Audickis.

Svėsdami Visasąjunginę geležinkelininko dieną didžiulėmis pasiektais laimėjimais ir esame pasiryžę garbingai ir pirma laiko įvykdyti septynmečio planą.

Sveikinu visus darbo draugus su tradicine Visasąjungine geležinkelininko diena!

KEMEROVO SRITIS. Kuznecko metalurgijos kombinato naujos galingos aukštakrosnės statytojai išpareigojo perduoti ją eksploatavimui šių metų lapkričio mėnesį.

Nuotraukoje: aukštakrosnės „Kuzneckaja — Komsomolskaja“ statyba. V. Voitenkos (TASS) nuotr.

Kodėl aš nuėmiau šventiko sutaną

Visą gyvenimą aš buvau tikintis ir stengiausi laikytis taip vadinamų Kristaus priesakų. Dabar, kada man sukako 68 metai, aš tapau ateistu ir numėčiau šventiko sutaną, kurį nešiojau paskutiniuosius 17 metų.

Aš rašau šias eilutes, išreiškiančias mano išpažintą priešparapijiečių, prieš tarybinius žmones, slekdamas, kad jie suprastų, kad atsisakymą nuo sutanos man padiktavo savos sąžinės balsas. Aš negaliu apgaudinėti žmonių ir sklepyti jiems tą, kuo pats nustoju tikėti.

Papasakosiu, kaip tapau šventiku. Iki 50 metų aš dirbau batsiuviu Oršos

Aleksandras VLASOVAS,
buvęs Aleksandronevskio cerkvės šventikas Anykščių mieste

mieste. 1942 metais, kada Baltarusija buvo vokiškųjų fašistų groblų okupuota, hitlerininkai vertė mane dirbti jiems pagal specialybę. Aš nenorėjau dirbti priešiškoms. Aplečiau laiką gavau lapelį, kuriame buvo išspausdintas Maskvos patriarcho Sergijaus kreipimasis į tikinčiuosius apie pasipriešinimą hitlerininkams ir pagalbą Tėvynei, apie rūpinimąsi Tarybinės Armijos karių našlėmis ir našlaičiais. Šventiko vardas, kurį aš tada priėmiau, leido man tarp parapijiečių slapta rinkti lėšas ir įteikinti jas karių našlėms.

Sąžinė mano buvo rami. Bet vėliau, gilių apmąstymų metu apie tai, ar yra dievas, kokie pravoslavų cerkvės tikslai, aš priėjau išvadą, kad jokios aukščiausios būtybės nėra ir būti negali, kad cerkvė, pomirtinio palaiminimo pažadais atitraukdama tikinčiuosius nuo komunistinio statybos, atneša žalą. Aš supratau, kad pasirinkau sau netikrą kelią. Mane

ypač įtikino elgesys pravoslavų dvasininkijos, tarpe kurios žymi dauguma iš esmės yra netikintys žmonės ir nesilaikantys nei priesakų, nei pasnikų, nei apeigų.

Pravoslavų cerkvėje vyrauja griežta hierarchija, — žemesnės dvasininkijos pavaldumas aukštesniajai. Iš žemesniųjų šventikų hierarchai reikalauja, kad jie iš tikinčiųjų kišenės išslurbtų kuo daugiau pinigų. Taip vadinamasis viešpaties prisakymas draudžia gobšumą. O visi Vilniaus vyskupijos valdybos reikalavimai mums suvedami į pajamų padidinimą. Visuose vyskupijos valdybos sušaukimuose kalba eina vien apie pinigus. „Sluski-te daugiau!“ — štai jų vienintelis turinys. „Neatsisakyti, neįvykdysit duoklės — nubausim!“ O nubaudžia perkeldami į „neturtingas“ parapijas, papirkimais, vyskupo nepalankumu, pašalinimu iš etatų.

Vienas pinigėlių išslurbimo būdas yra žvakių pajamos. Valdyba gaudavo ir mums tiekavo žvakes po 25 rublius už kilogramą, o versdavo parduoti po 600—1200 rublių. Žymiai dals šių pajų ėjo ir eina vyskupijos valdybos ir vyskupo išlaikymui. Ten (Nukelta 4 psl.)

TSRS LUL parodos kultūros namuose Tambovo srityje, Mičurino rajono Kominternos vardo kolūkio pirmininkė, TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatas E. I. Andrejeva skatytose paskaitose papasakojo apie kolūkiečių darbą kovojant už septynmečio užduočių įvykdymą per 5 metus. Kolūkiečiai išpareigojo septynmečio pabaigoje 100 ha naudmenų gaminti 800 centnerių pieno ir 250 centnerių mėsos.

Nuotraukoje: E. I. Andrejeva atsako į klausytojų klausimus.

O. Kuzmīno (TASS) nuotr.

MAZASIS FELJETONAS

Vietoj dešrelių — iškaba

[bufetą įėjo moterėlė ir atsistojo prie pirmo pasitaikiusio staliuko.

— Degtinės ar vyno? Alaus neturim, — pranešė pardavėja.

— Šiltų dešrelių, — užsakė moterėlė.

— Ne čia, močiut, pataikei. O gal pati kaudietė, kad apie šiltas dešreles svajoji? — mandagiai pasiteiravo pardavėja.

— Taigi, iškaba tokia virš durų kabo.

— Vanda, tu girdi? Sako, iškaba nauja virš mūsų durų?

Ir pardavėja su bufetininke išbėgo pasižiūrėti. Abi nustebo. Tikrai kabojo gražiausia didžiulė iškaba, kurioje juodomis meniškais

raidėmis mirguliuojo užrašas: „Dešrelės“.

Sekančią dieną bufetą užpuolė pirkėjai:

— Dvi porcijas šiltų dešrelių...

— O į namus išsinešti galima?

— Gal lietuviškų dešrelių turit?

Pardavėjos sušilę nespėjo atsakinėti vieną ir tą patį:

— Iškaba atsirado taip, kaip ir Puntukas prie Anykščių. O mes apie dešreles nieko nežinom.

Iškaba, kvėpanti dešrelėmis, kabo jau seniai. Tik stinga pačių dešrelių. Anykštėnai dabar jau apsisprato ir pardavėjos nesuka galvos. Tik kartais dar koks tu-

ristas, nežinodamas anykštietiško naujovių, užsako dešrelių. Pavėjos iškart supranta, kad klientas ne vietinis ir maloniai aiškina:

— Ši iškaba yra tam, kad atvykę svečiai, re-

vizoriai ir korespondentai matytų, kiek daug įdomių parduotuvių atsirado Anykščiuose. O dešrelių neturim, atleiskit. Ir degtinės neturim. Yra, va, kaduginės, o čia — pipirinė, šitoji — karčioji traukinė.

Kurios jums?

V. KEPALAS

MEDZIAGOS PEDAŠAKAIS

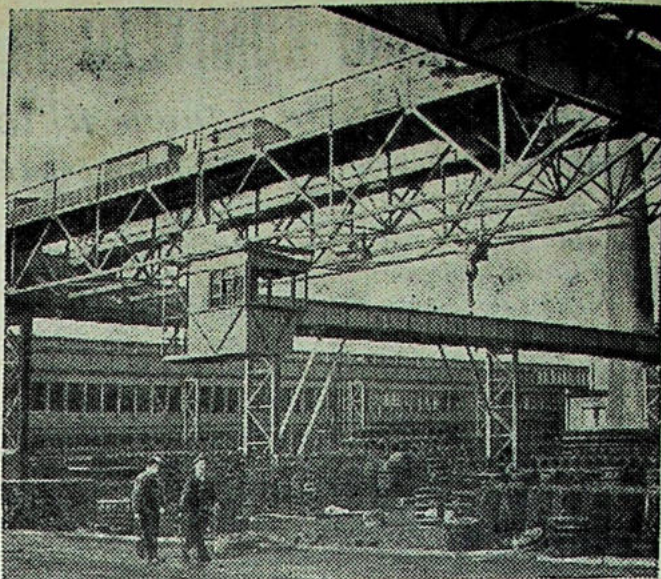
„Meiliulis įsišėlo“

Taip pavadintas feljetonas buvo išspausdintas „Kolektyvinio darbo“ 58 numeryje.

Anykščių rajono žemės ūkio inspekcijos viršininkas S. Krikštas pranešė redakcijai, kad už girtuokliavimą darbo metu agronomui Meiliuliui pareikštas griežtas papėikimas.

Cekoslovakijos Respublika. Frenstate, Moravos elektrotechnikame fabrike pastatytas galingas kraninis įrenginys. Juo atliekamas sunkių medžiagų ir detalių pakrovimas bei iškrovimas. Nuotraukoje: naujas kraninis įrenginys.

Cekoslovakijos telegramų agentūros nuotr.

KARVES SUPIRKINĖJA, O PRIEAUGLIS SKURSTA

„Skiemonių“ kolūkis kas metai superka po kelias karves pieno gamybai didinti. Štai ir dabar fermos vedėjas Žukas ruošėsi kelienei į kažkurį rajoną tuo pačiu reikalu. Tokiu atveju ir rūpesčio nedaug: paėmė iš kasos tris tūkstantėlius ir turi karvę.

Bet juk kolūkis kasmet galėtų išsiauginti savų karvių, kurių prieauglio turi geros veislės.

Tik štai viena bėda, kad fermos vedėjas tuo keliu neina ir fermai taip nevadovauja. Jam lengviausiai sėkasi karves pirkti. Nors didelės naudos iš to nebūna, bet vis ragų daugiau fermoje. Gi kolūkio prieauglis

paliktas vos ne likimo valiai.

Veršiai laikomi uždaryti fermoje. Į lauką jų visai neleidžia. O šeriami suplėkusiais pašarais. Sugedo lauke motiejukų, na ir paskyrė juos veršiams. Atvežė jų vežimą, ir šerk jais beveik savaitę. Jokių žalių pašarų veršiai negauna. Jie sulyse, virš galvų dūgia didžiuliai spiečiai musių, kurios čia neinaikamos ir graužia veršeliams kupras.

Veršininkė K. Mamėnienė tvirtina, kad kasdien veršeliai gauna po pusę kilogramo miltų, kuriuos ji laikanti savo namuose. Pažiūrėjus į veršelius sunku tuo patikėti.

— Būtų gerai, kad po visą kilogramą mil-

tų kiekvienam galvijui valdyba skirtų, — atėjęs į fermą sako veršininkės vyras. — Nepagalvokit, kad savo kiaules tais miltais šeriu. Aš tik kelius paršus telaikau... — ir čia jis pats užsikerta, matydamas negerai prasitaręs.

Kokios piningos karvės gali užaugti iš taip prižiūrimo prieauglio? Esant tokiai padėčiai fermos vedėjas Žukas dar daug metų bus priverstas lakstyti po kitus rajo-

nus supirkinėjant karves.

Veršelių prižiūrėtoja Mamėnienė gauna kas mėnuo po 30—40 darbdienų, atseit už priaugintą svorį, už gerą priežiūrą. Bet ar mato fermos vedėjas, kad tai darbdienų švaistymas, tos geros priežiūros čia labai maža.

Sudaryti geras sąlygas veršeliams augti būtina tuojau nedelsiant.

J. Pajarskas,
Č. Bytautas
„Kolektyvinio darbo“
korespondentai

Ruoškimės arklų parodai

Rugpiūčio 9 d. Anykščiuose (turgaus aikštėje) įvyks arklų prieauglio paroda. Tuo pačiu metu prie valstybinio medelyno organizuojamos arklų lenktynės.

Pirmos arklų lenktynės įvyko pernai. Jose dalyvavo ir gavo pinigines 150 rublių premijas „Anykščių šilėlio“ kolūkio arklų augintojas A. Kulieša, „Tarybinės žemės“ — Vl. Radzevičius, „Svy-

turio“ — Pr. Pajarskas.

Reikia tikėtis, kad šiais metais dalyvių skaičius lenktynėse padidės. Todėl iš anksto tam ruošimės.

Šių metų arklų prieauglio parodos dalyviams — geriausiems arklų augintojams, o taip pat lenktynininkams premijuoti išskirta 3.700 rublių.

Wl. Bagdzevičius
Vet. gydytojas

Redaktorius Z. VALIAUSKAS

Anykščių vietinio ūkio valdybai reikalingi vyrų ir moterų kirpėjai. Kreiptis: Anykščiai, Vilniaus g-vė Nr. 11, telef. Nr. 90.

Tragiškai žuvus **ČEPUKAITEI Elvyrai**, gilią užuojautą reiškia jos motinai ir broliui darbo jaunimo vidurinės mokyklos X kl. vadovas ir mokiniai.

Anykščių arbatinės darbuotojai reiškia gilią užuojautą bendradarbei **JURKSTIE-NEI** dėl jos mylimo vyro mirties

Dėl vyno gamyklos „Anykščių vynos“ darbuotojų **ALOYZO JURKSTO** mirties, jo šeimai nuoširdžią užuojautą reiškia gamyklos darbuotojų kolektyvas.

(Bus daugiau)

Jungtinės Amerikos Valstijos. Ulčito (Kanzas valstija) kompanijos „Sessna eirkraft“ fabriko darbininkai neseniai paskelbė streiką.

Nuotraukoje: streikuojančių piketas prie įmonės. Asošieted Press nuotr.

Kodėl aš nuėmiau šventiko sutaną

(Atkelta iš 2 psl.)
taip pat pervedama ir didelė dalis cerkvės rinklavių.

Ne mėlė artimui, o pinigai valdo daugumą cerkvės veikėjų. Reikia, sakysime, cerkvėi naujos antilms (skepetas su šluta į ją relikvijos dalimi). Už šį patriarcho išventintą dalyką dešimties rublių vertės reikia užmokėti keturis šimtus rublių. Reikia, pavyzdžiui, patriarcho pašventinto aliejaus — miro, naudojamo krikštijant ir katedros lankytojų patepimui, — mokėk šimtus rublių už mažytį buteliuką. Apdovanojo mane kamilavka (aksominu galvos apdangalu) — mokėk už ją tris šimtus rublių. Netgi už apdovanojimus reikalingi pinigai!

Nenutruktamas pinigų reikalavimas paverčia šventiką prievartautoju. Jis tampa vertelva. Ar krikšt-

ja vaiką, ar parapijiečiui duoda komunią, ar jau-nuosius sutuokia — jis ima pinigus. Kokios gi tai „paslaptys“, jeigu jos apmokamos?

Zymi dalis bažnytinų pajamų pervedama vyskupijos valdybai. Todėl jos darbuotojai ypatingai trokšta išsiurbti pinigų.

Prisimenu, kaip viena-syk pas mane netikėtai atvyko naujame „ZIM’e“ Vilniaus vyskupas Aleksie-jus, vyskupijos valdybos sekretorius protolerėjus Antonijus Kerkovičius ir vyskupijos ūkinės dalies vedėjas protolerėjus Levas Savickis.

— Kodėl mažai išsiunti vyskupijai? Pajamas nuslepi! — užsipuolė jie mane. Aš pagal dokumentus išrodžiau, kad pajamos mažesnės, negu vyskupo reikalavimai. Pas mane parapišoj buvo tikslai 38 parapijiečių šeimos.

Tuomet minėtasis trejetas sugalvojo spąstus. Savickis išėjo į kiemą, o man pasiūlė išeiti su juo pasikalbėti. Supratęs gudruolių siekimus, aš išėjau ir pasižiūrėjau pro langą. Kerkovičius darė namuose kra-tą. Vyskupui ir jam norė-jos rasti įrodymų, jog aš gyvenau turtingiau, negu kalbu. Pasipiktinęs tokiu jėzuitišku aš visus tris išvijau. Už tai mane per-davė bažnytiniam teismui.

Stebėdamas dvasiškių gyvenimą, aš pamačiau, kad dauguma šventikų, ypač aukštesnieji cerkvės dvasininkai, pasiduoda pil-yapenyse, girtuokliavimui, svetimoteliavimui. Šiomis dienomis laikraštyje „So-vietiskaja Rossija“ aš perskaitečiau atvirą laišką Ast-rachanės ir Stalingrado vyskupui Sergijui nuo bu-vusio dekano Nikolajaus Spaskio iš Stalingrado sri-ties Michailovkos miesto.